

Α.Π. 48197

Αθήνα 14 Ιανουαρίου 2014

Θέσεις ΣΑΔΑΣ – Πανελλήνιας Ένωσης Αρχιτεκτόνων για τα ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

Ο ΣΑΔΑΣ – Πανελλήνια Ένωση Αρχιτεκτόνων έχει κατ' εξακολούθηση τοποθετηθεί εγγράφως στους αρμόδιους φορείς επί του θέματος, που αφορά στα επαγγελματικά δικαιώματα των αρχιτεκτόνων, έχει συμμετάσχει ανελλιπώς σε κάθε συνάντηση στην οποία έχει προσκληθεί με αντικείμενο την αρχιτεκτονική δραστηριότητα και τον, κατόπιν εμπειριστατωμένης μελέτης, εξορθολογισμό των αποκλειστικών επαγγελματικών δικαιωμάτων των μηχανικών καθώς επίσης, έχει στείλει επίσημη πρόσκληση στο ΤΕΕ και στους αρμόδιους φορείς για έναρξη διαλόγου, στοχεύοντας στην επιστημονική τεκμηρίωση της συνέργειας των επιμέρους ειδικοτήτων προς όφελος του δομημένου περιβάλλοντος και του κοινωνικού συνόλου.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων και η σχέση τους με τις αντίστοιχες επιστημονικές δραστηριότητες, χρήζει σοβαρής διεπιστημονικής μελέτης και συνεννόησης, ώστε οι λύσεις να είναι διαρκείς και σταθερές, να μην θέτουν σε κίνδυνο το δημόσιο συμφέρον, την επιστημονική εγκυρότητα και την αξιοπρέπεια κατά την άσκηση του επαγγέλματος του μηχανικού.

Θεωρούμε ότι το αποτέλεσμα μιας τέτοιας μελέτης θα έχει εγκυρότητα και επιστημονική βάση αν προκύψει από έναν ουσιαστικό διάλογο όλων των αρμόδιων φορέων (Υπουργείο Παιδείας, Υπουργείο Οικονομικών, Υπουργείο Περιβάλλοντος, Υπουργείο Υποδομών, Αρχιτεκτονικές Σχολές, ΤΕΕ, συλλογικοί φορείς).

Στα πλαίσια του ψηφισμένου προγραμματισμού δράσης 2011-2014 και της προσπάθειας που έχει ξεκινήσει ο ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ, να ενεργοποιήσει όλο το φάσμα των αρχιτεκτόνων της χώρας και να εδραιώσει τη συνεργασία του με όλους τους φορείς της Αρχιτεκτονικής, με στόχο τη διασφάλιση των θεσμικών κατακτήσεων του κλάδου αποφάσισε τη **συγκρότηση κοινής επιτροπής φορέων** για τη μελέτη και χάραξη ενιαίας στρατηγικής στο μείζον θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αρχιτεκτόνων.

Η επιτροπή αυτή αποτελείται από εκπροσώπους του ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ, ο οποίος έχει και τον συντονισμό, τις Αρχιτεκτονικές Σχολές, το Ελληνικό Τμήμα της UIA και την Επιστημονική Επιτροπή Αρχιτεκτόνων του ΤΕΕ και αντικείμενο μελέτης τα παρακάτω θέματα:

1. Πρόγραμμα σπουδών.
2. Πλαίσιο εξέτασης άδειας άσκησης επαγγέλματος.
3. Σύνταξη προδιαγραφών αρχιτεκτονικών μελετών.
4. Θεσμοθέτηση της παρουσίας των αρχιτεκτόνων σε όλα τα όργανα, συμβουλίων και επιτροπών κάθε ερευνητικού, μελετητικού και κατασκευαστικού έργου.
5. Αντιμετώπιση και ανάσχεση της ανεργίας που μαστίζει τον κλάδο.

ΓΕΝΙΚΑ

Το επάγγελμα των Μηχανικών, όλων των βασικών ειδικοτήτων που εγγράφονται στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (Τ.Ε.Ε.) και στους οποίους χορηγείται άδεια άσκησης επαγγέλματος, περιλαμβάνεται στα «νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα». Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, το Τ.Ε.Ε. πιστοποιεί τα προσόντα τους και τηρεί το Μητρώο των Μηχανικών - μελών του.

Η πιστοποίηση γίνεται λαμβάνοντας υπόψη τις βασικές σπουδές του υποψηφίου μέλους, δηλαδή τα έτη φοίτησης και το πρόγραμμα σπουδών (αντικείμενο, μαθήματα) και η εγγραφή ολοκληρώνεται μετά από προφορικές εξετάσεις, που διεξάγονται με ευθύνη του Τ.Ε.Ε.

Η εργασία και τα καθήκοντα των Μηχανικών έχουν άμεση σχέση με την μελέτη, επίβλεψη και κατασκευή όλων σχεδόν των δραστηριοτήτων της οικονομικής ανάπτυξης της Χώρας (Οικοδομή, Κατασκευές Υποδομών, Χωροθέτηση και Περιφερειακή Ανάπτυξη, Βιομηχανία, Ενέργεια, Μεταποίηση, Ναυτιλία, Πληροφορική, κλπ.). Ένα ελάχιστο επίπεδο πιστοποίησης του επαγγελματικού δικαιώματος κατά την άσκηση της δραστηριότητας των Μηχανικών πρέπει να διασφαλίζεται από την πολιτεία, μέσω του καθορισμού των ακαδημαϊκών και επαγγελματικών προσόντων τους, για λόγους δημόσιου συμφέροντος, δημόσιας ασφάλειας και υγείας.

Επιπλέον, όπως προκύπτει από την ισχύουσα νομοθεσία, το επάγγελμα του Μηχανικού είναι ανοιχτό και δεν υπόκειται σε ποσοτικούς ή γεωγραφικούς περιορισμούς. Όσοι έχουν τα ακαδημαϊκά και επαγγελματικά προσόντα μπορούν απρόσκοπτα να αποκτήσουν πρόσβαση στην άσκηση του επαγγέλματος.

Τα επαγγελματικά δικαιώματα των μηχανικών, δυστυχώς, ακόμη και σήμερα καθορίζονται με νομοθεσία που θεσπίστηκε το 1930, υπό άλλες συνθήκες και άλλες απαιτήσεις, που πλέον είναι παρωχημένες.

Για αυτό θεωρούμε ότι είναι πλέον απαραίτητα τα παρακάτω:

- Δυναμικές και επιστημονικά τεκμηριωμένες αλλαγές στη νομοθεσία με
- Σεβασμό στις διεθνείς συμβάσεις
- Εκσυγχρονισμό Προγραμμάτων Σπουδών, Εμπλουτισμός / Επικαιροποίηση Γνωστικών Αντικειμένων και
- Αντιστοίχιση του επαγγελματικού δικαιώματος με το γνωστικό αντικείμενο.
- Διερεύνηση της αναγκαιότητας θέσπισης πρακτικής άσκησης.
- Προσαρμογή του τρόπου εξέτασης για την Άδεια Άσκησης Επαγγέλματος.
- Διακριτότητα ρόλων όσων εμπλέκονται στην μελέτη και κατασκευή του δομημένου περιβάλλοντος.
- Εμπλουτισμός και ενιαία λογική στη σύνταξη Προδιαγραφών Μελετών στα δημόσια και ιδιωτικά έργα
- Θέσπιση Μητρώου Κατασκευαστών Ιδιωτικών Έργων.
- Ορθολογικές μεταβατικές διατάξεις από την υπάρχουσα στη νέα κατάσταση.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ – υφιστάμενη κατάσταση

Η δραστηριότητα του αρχιτέκτονα, σε αντιδιαστολή με το επαγγελματικό δικαίωμα – αναφέρεται ρητά στο άρθρο 48 της ενσωματωμένης στην Ελληνική νομοθεσία Οδηγίας 2005/36/EK – ασκείται από όσους έχουν τον τίτλο του αρχιτέκτονα.

Το επάγγελμα του αρχιτέκτονα μηχανικού είναι νομοθετικά κατοχυρωμένο σύμφωνα με τον Ν.4663 ΦΕΚ 149Α (9.5.1930): «Περί ασκήσεως του επαγγέλματος του Πολ. Μηχανικού, Αρχιτέκτονα και Τοπογράφου», στον οποίο ορίζονται τα δικαιώματα και οι αρμοδιότητες των τριών αυτών ειδικοτήτων. Τα επαγγελματικά δικαιώματα της ειδικότητας του πολιτικού μηχανικού επικαλύπτουν αυτά του αρχιτέκτονα. Επίσης, δίνεται η δυνατότητα στους τοπογράφους να αναλαμβάνουν απλές αρχιτεκτονικές ή οικοδομικές εργασίες μέχρι και διώροφων κτιρίων.

Σύμφωνα με το Ν. 6422 ΦΕΚ 412 (28-11-1934) «Περί ασκήσεως του επαγγέλματος του Μηχανολόγου, του Ηλεκτρολόγου και του Μηχανολόγου Ηλεκτρολόγου Μηχανικού, ως και του Ναυπηγού» και συγκεκριμένα το άρθρο 3, επιτρέπεται σε διπλωματούχους Ανώτατης Τεχνικής σχολής ημεδαπής ή αλλοδαπής άλλων ειδικοτήτων, συνεπώς και στους αρχιτέκτονες, η άσκηση του επαγγέλματος σε απλές μηχανολογικές ή ηλεκτρολογικές ή ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις χωρίς όμως χρήση του τίτλου του Μηχανολόγου, του Ηλεκτρολόγου, του Μηχανολόγου Ηλεκτρολόγου Μηχανικού ή του Ναυπηγού.

Υπάρχει επίσης νομοθεσία του 1834-35 (νόμος Καποδίστρια) σε εντυπωσιακή αρμονία με την προαναφερθείσα ευρωπαϊκή οδηγία, που αναφέρεται στο συντονιστικό ρόλο της δραστηριότητας του Αρχιτέκτονα.

Θεσμοθετημένη ήδη «αποκλειστική δραστηριότητα» αρχιτεκτόνων μηχανικών, υπάρχει στον Ν. 4030/2012 «Νέος τρόπος έκδοσης αδειών δόμησης, ελέγχου κατασκευών και λοιπές διατάξεις», όπως άλλωστε εμφανίζεται και στον επισυναπτόμενο Κατάλογο των νομοθετικά κατοχυρωμένων επαγγελμάτων και δραστηριοτήτων στην Κατασκευή (Πίνακα Η.2.6.2.), και αφορά στην εκπόνηση (δραστηριότητα) και υπογραφή (επαγγελματικό δικαίωμα) αποκλειστικά από τους αρχιτέκτονες μηχανικούς, των αρχιτεκτονικών μελετών για έκδοση Αδειών Δόμησης που αφορούν κτίρια σε παραδοσιακό οικισμό, παραδοσιακό ή ιστορικό τμήμα πόλης, οικιστικό σύνολο που έχει χαρακτηριστεί ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, καθώς και στα κηρυγμένα διατηρητέα κτίρια ή νεότερα μνημεία.

Ως προς το αποκλειστικό αυτό επαγγελματικό δικαίωμα των Αρχιτεκτόνων Μηχανικών έχουμε να επιστημονούμε τα εξής:

Η αναγκαιότητα για την αποκλειστικότητα της συγκεκριμένης δραστηριότητας - επαγγελματικού δικαιώματος για την έκδοση αδειών δόμησης, στην ειδικότητα του Αρχιτέκτονα Μηχανικού αιτιολογείται βάσει του γενικού δημόσιου συμφέροντος για βελτίωση της ποιότητας ζωής, την αειφορία του δομημένου περιβάλλοντος, την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, μέσα από αρχές και αξίες που διαφυλάσσονται τόσο με το άρθρο 24 του Συντάγματος όσο και από το καταστατικό και τις διεθνείς προδιαγραφές της Διεθνούς Ένωσης Αρχιτεκτόνων (UIA – Union Internationale des Architectes), καθώς και από τους κανόνες διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς και τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζει ο Εκπαιδευτικός, Επιστημονικός και Πολιτιστικός Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών (UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization).

Επίσης, ο εν λόγω περιορισμός έχει ως δικαιολογητικό έρεισμα το εξειδικευμένο γνωστικό πεδίο της συγκεκριμένης ειδικότητας, βάσει του οποίου ο Αρχιτέκτονας Μηχανικός δραστηριοποιείται επαγγελματικά με γνώμονα την τέχνη και την επιστήμη του, στην προστασία του αστικού και φυσικού περιβάλλοντος, στην ασφάλεια και προστασία του δημόσιου συμφέροντος, στην ανάπτυξη του πολιτισμού σεβόμενος τις ποικίλες τοπικές συνθήκες.

Επιπλέον, η εν λόγω αποκλειστικότητα αιτιολογείται λόγω του πολιτιστικού ενδιαφέροντος του ειδικού κτιριακού αποθέματος της χώρας μας. Οι μελέτες για τέτοιου είδους μνημεία και κτίρια απαιτούν επαρκείς γνώσεις της Ιστορίας, της θεωρίας της Αρχιτεκτονικής και των Τεχνών που σχετίζονται με αυτά, της Τεχνολογίας, των Ανθρωπιστικών Επιστημών, της Πολεοδομίας και του Χωροταξικού Σχεδιασμού, της συσχέτισης των κτιρίων και του περιβάλλοντος χώρου τους με τις ανθρώπινες ανάγκες και την ανθρώπινη κλίμακα, των κοινωνικών παραμέτρων που επηρεάζουν τη διαδικασία του σχεδιασμού, των φυσικών συνθηκών, της τεχνολογίας και της λειτουργίας των κτιρίων, ώστε να παρέχονται οι κατάλληλες συνθήκες άνεσης και προστασίας από κλιματολογικές συνθήκες, καθώς και επαρκείς γνώσεις υλικών, κανονισμών και διαδικασιών που σχετίζονται με την μετατροπή μιας αρχιτεκτονικής σύλληψης σε κτίριο ενταγμένο στο συνολικό σχεδιασμό και τα χαρακτηριστικά του κάθε χώρου.

Ως εκ' τούτου η παραπάνω αποκλειστικότητα δεν αποκλείει ούτε δημιουργεί διάκριση αντίθετα προασπίζει το δημόσιο συμφέρον με βάση τις αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας και της μη εισαγωγής διακρίσεων.

Επιπροσθέτως, θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι η προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος αφορά στο σύνολο του οικιστικού και φυσικού περιβάλλοντος με την έννοια που αυτό ορίζεται από το άρθρο 24 του Συντάγματος και πέραν τούτου από :

- Τη Σύμβαση για την προστασία της παγκόσμιας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς, Παρίσι 1972. (Ν. 1126/81).
- Τη Σύμβαση για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης, Γρανάδα 1985. (Ν. 2039/1992).
- Την Ευρωπαϊκή Σύμβαση του Τοπίου, Φλωρεντία 2000. (Ν. 3827/2010).

Επομένως από την κλίμακα του κτιρίου, του συνόλου, της πόλης, μέχρι την κλίμακα του τοπίου, το δημόσιο συμφέρον θα πληρωθεί συνεπέστερα εάν η αποκλειστικότητα της εκπόνησης αρχιτεκτονικών μελετών (ως δραστηριότητα και επαγγελματικό δικαίωμα) θεσμοθετηθεί στους καθ' ύλην αρμόδιους επιστήμονες, ήτοι τους Αρχιτέκτονες Μηχανικούς.

Προκειμένου για την προστασία της ακίνητης πολιτιστικής και φυσικής μας κληρονομιάς και τη διάσωση της Αρχιτεκτονικής, οι προϋποθέσεις εκπαίδευσης που τίθενται με το άρθρο 46 του π/τος και ο έλεγχος αυτών κατ' αναλογία, θα πρέπει να εφαρμόζονται και σε ειδικές περιπτώσεις ενάσκησης Αρχιτεκτονικού ελέγχου.

Συνεπώς, όπου κρίνεται εκ του νόμου απαραίτητος ο αρχιτεκτονικός έλεγχος, για λόγους προστασίας της ακίνητης πολιτιστικής και φυσικής μας κληρονομιάς και διάδοσης της Αρχιτεκτονικής, προκειμένου για την άσκηση δραστηριοτήτων Αρχιτέκτονα (Αρχιτεκτονικές Μελέτες) θα πρέπει τα αρμόδια όργανα – Μέλη των παραπάνω οργάνων – να ελέγχουν παρεμπιπτόντως, κατ' αναλογία, την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 46 και του άρθρου 49 του Π.Δ. 38/2010(Παράρτημα Ι,ΙΙ).

Για την καλύτερη τεκμηρίωση των παραπάνω παραθέτουμε επίσης τα κάτωθι:

1. Π.Δ.53 ΦΕΚ Α 43(11.2.2004)

Βασικό για τους Αρχιτέκτονες είναι και το Π.Δ. 53 ΦΕΚ Α'43 (11-2-2004) «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 85/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου "για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη θέσπιση μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (L 223)", όπως η Οδηγία αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε» με τα Παραρτήματα Ι και ΙΙ (Κατάλογοι πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων του τομέα Αρχιτεκτονικής).

2. Οδηγία 36/2005/Ε.Ε.

Σήμερα έχουμε εν ισχύ τη νέα οδηγία 36/2005/ΕΚ της 7/9/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων. Η οδηγία αυτή θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους το κράτος μέλος, που εξαρτά την ανάληψη ή την άσκηση νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος στην επικράτειά του από την κατοχή καθορισμένων επαγγελματικών προσόντων (στο εξής αναφερόμενο ως το κράτος μέλος υποδοχής) αναγνωρίζει, για την ανάληψη και την άσκηση του συγκεκριμένου επαγγέλματος, τα επαγγελματικά προσόντα που έχουν αποκτηθεί σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη (στο εξής αναφερόμενα ως κράτη μέλη καταγωγής) δίνοντας στον κάτοχό τους το δικαίωμα να ασκεί εκεί αυτό το επάγγελμα.

Η οδηγία αυτή ενοποιεί, σε μία και μόνη νομοθετική πράξη, δεκαπέντε οδηγίες, μεταξύ των οποίων και δώδεκα τομεακές οδηγίες, δημιουργεί δηλ. ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων που καλύπτει την πλειονότητα των νομοθετικά κατοχυρωμένων επαγγελμάτων.

Η εν λόγω οδηγία απλοποιεί κατά μία έννοια τη δομή του συστήματος αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων και βελτιώνει τη λειτουργία του.

Αποσκοπεί, κατά την έκθεση της Επιτροπής, στη διευκόλυνση της κινητικότητας, στην εσωτερική αγορά, των ατόμων με επαγγελματικά προσόντα τα οποία μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό είτε την παροχή υπηρεσιών είτε τη μόνιμη εγκατάστασή τους σε αυτό το άλλο κράτος μέλος.

Από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2005/36/ΕΚ προκύπτει ότι η οδηγία αυτή **έχει εφαρμογή στην περίπτωση κάθε υπηκόου κράτους μέλους, ο οποίος επιθυμεί να ασκήσει νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο, στο οποίο απέκτησε τα επαγγελματικά προσόντα του.**

Με το Π. Δ. 38/2010 (ΦΕΚ 78/25-5-2010) εναρμονίζεται η εθνική νομοθεσία προς την Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

3. Άρθρο 46

Τμήμα 8

Εκπαίδευση αρχιτεκτόνων

(Άρθρο 46 της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ και του ΠΔ36/2010)

Συνολικά η εκπαίδευση αρχιτέκτονα, σύμφωνα με την οδηγία, περιλαμβάνει τουλάχιστον είτε τέσσερα έτη σπουδών πλήρους παρακολούθησης, είτε έξι έτη σπουδών, εκ των οποίων τουλάχιστον τρία έτη πλήρους παρακολούθησης, σε πανεπιστήμιο ή ανάλογο εκπαιδευτικό ίδρυμα και πιστοποιείται με την επιτυχία σε εξέταση πανεπιστημιακού επιπέδου.

Στην Ελλάδα αυτήν την στιγμή λειτουργούν 6 Σχολές Αρχιτεκτονικής 5ετούς πλήρους παρακολούθησης.

Η εν λόγω εκπαίδευση, που πρέπει να είναι πανεπιστημιακού επιπέδου και της οποίας το πρωταρχικό στοιχείο συνιστά η αρχιτεκτονική, πρέπει να διατηρεί την ισορροπία μεταξύ των θεωρητικών και πρακτικών πτυχών της εκπαίδευσης στον τομέα της αρχιτεκτονικής και να παρέχει την εγγύηση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει αποκτήσει τις ακόλουθες γνώσεις και δεξιότητες:

- α) ικανότητα σύλληψης αρχιτεκτονικών δημιουργιών που να ικανοποιούν συγχρόνως αισθητικές και τεχνικές απαιτήσεις·
- β) προσήκουσα γνώση της ιστορίας και των θεωριών της αρχιτεκτονικής καθώς και των συναφών τεχνών, τεχνολογιών και επιστημών του ανθρώπου·
- γ) γνώση των καλών τεχνών ως παραγόντων που είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ποιότητα της αρχιτεκτονικής σύλληψης·
- δ) προσήκουσα γνώση της πολεοδομίας, του πολεοδομικού σχεδιασμού και των τεχνικών που εφαρμόζονται στη διαδικασία του πολεοδομικού σχεδιασμού·
- ε) ικανότητα κατανόησης των σχέσεων, αφενός ανάμεσα στους ανθρώπους και τα αρχιτεκτονικά δημιουργήματα, και, αφετέρου, ανάμεσα στα αρχιτεκτονικά δημιουργήματα και το περιβάλλον τους, καθώς και ικανότητα κατανόησης της ανάγκης αρμονικού συνδυασμού των αρχιτεκτονικών δημιουργημάτων με τους χώρους, ανάλογα με τις ανάγκες του ανθρώπου και την αντίστοιχη κλίμακα·
- στ) ικανότητα κατανόησης του επαγγέλματος του αρχιτέκτονα και του ρόλου του στην κοινωνία, ειδικότερα μέσω της επεξεργασίας σχεδίων στα οποία λαμβάνονται υπόψη οι κοινωνικοί παράγοντες·

- ζ) γνώση των μεθόδων τεκμηρίωσης και προπαρασκευής της οικοδομικής μελέτης·
η) γνώση των προβλημάτων στατικού σχεδιασμού, οικοδομικής και έργων πολιτικού μηχανικού, τα οποία συνδέονται με το σχεδιασμό των κτιρίων·
θ) προσήκουσα γνώση των προβλημάτων που έχουν σχέση με τις φυσικές ιδιότητες των κτιρίων, των τεχνολογιών, καθώς επίσης και της λειτουργίας των κατασκευών, ώστε να τις εφοδιάζει με όλα τα στοιχεία εσωτερικής άνεσης και κλιματικής προστασίας·
ι) τεχνική ικανότητα, χάρη στην οποία ο αρχιτέκτονας θα μπορεί να επινοεί κατασκευές που να ικανοποιούν τις απαιτήσεις αυτών που τις χρησιμοποιούν, σεβόμενος τους οικονομικούς περιορισμούς και τους οικοδομικούς κανονισμούς·
ια) προσήκουσα γνώση των βιομηχανιών, οργανώσεων, κανονισμών και διαδικασιών, που έχουν σχέση με την υλοποίηση των κτιριακών μελετών και την ένταξη των σχεδίων στο γενικό σχεδιασμό.

Θέση ΣΑΔΑΣ – Πανελλήνιας Ένωσης Αρχιτεκτόνων για τα επαγγελματικά δικαιώματα των Αρχιτεκτόνων

Οι αρχιτέκτονες σήμερα διεκδικούμε την αποκλειστικότητα στην αρχιτεκτονική δραστηριότητα και στην υπογραφή της αρχιτεκτονικής μελέτης, στα πλαίσια ενός συγκροτημένου διαλόγου και συνέργειας με τις άλλες ειδικότητες που διεπιστημονικά ολοκληρώνουν τα έργα, αναγνωρίζοντας τα αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα και των άλλων ειδικοτήτων στις μελέτες που τους αφορούν.

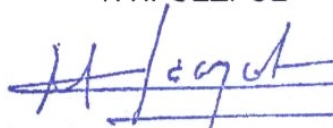
Θεωρούμε ότι η Παραγωγή της Αρχιτεκτονικής πρέπει να γίνεται μόνο από Αρχιτέκτονες, σύμφωνα με την διεθνή νομοθεσία.

Γιατί, πέρα από τον δίκαιο, ορθολογικό και ξεκάθαρο καθορισμό των επαγγελματικών μας δικαιωμάτων, την αναγνώριση πτυχίων, την πιστοποίηση δραστηριοτήτων κλπ και πάνω από αυτά, η άσκηση της αρχιτεκτονικής από άλλες μη αρμόδιες (βάσει της μη ολοκληρωμένης εκπαίδευσής τους, είτε της εμπειρίας τους) ειδικότητες είναι εις βάρος του πολιτισμού, της ποιότητας του δομημένου περιβάλλοντος και του κοινωνικού συνόλου γενικότερα.

Προτείνουμε την άμεση έναρξη διεπιστημονικού διαλόγου με θέμα «επαγγελματικά δικαιώματα μηχανικών».

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΥΡΤΩ ΔΕΣΠΟΤΙΔΗ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΤΖΑΠΑΣ